

Sandefjord, 6. mai 2009: Vedtak i sak 112-2008

Klager: NN

Innklaget: Lindorff, Postboks 7015, 5020 Bergen

Saken gjelder: Om beregning av inkassosalær. Om hele kravet var brakt til forfall før inkasso.

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.56.30748
Org.nr.: 971 317 612
www..inkassoklagenemnda.no

1. Kravet

Kravet gjelder opprinnelig manglende betaling av forfalt termin på kredittkortgjeld. Inkassovarsel ble sendt 13.03.08. Omkostninger/gebyr var tillagt med kr 57. Betalingsoppfordring ble sendt 04.04.08. Inkassosalær var tillagt med kr 1068,75.

2. Saksforholdet

Grunnet manglende betaling av forfalte terminer på XXCARD ble kravet inkassovarslet 13.03.08. Kravet var spesifisert med "Opprinnelige forfalte terminer NOK 488,03, Kundens omkostninger NOK 57, Renter fra 01.03.2008 til 13.03.2008 NOK 3,02, Omkostninger/gebyr NOK 57, Ytterligere forfalt restgjeld NOK 2330,00, Renter av forfalt restgjeld 14,44, SUM NOK 2949,49".

I varslet heter det blant annet ".....Hele kontoen, inkludert eventuelle transaksjoner som mottas på et senere tidspunkt, betraktes som oppsagt og er forfalt til betaling i sin helhet. Du får likevel en siste sjanse til å gjøre opp for deg før saken går videre til inkasso. Hvis du betaler opprinnelige forfalte terminbeløp samt renter og omkostninger, innen 27.03.08, tilbakefører vi kontoen til opprinnelige vilkår. Hvis du ikke betaler innen fristen, oversendes saken til inkasso uten ytterligere varsel. Du må betale kontoen i sin helhet, inkludert eventuelle transaksjoner som registreres på et senere tidspunkt."

Grunnet fortsatt manglende betaling innen utløpet av betalingsfristen i inkassovarslet ble betalingsoppfordring sendt 04.04.08. Kravet er i betalingsoppfordringen spesifisert med forfalte terminer kr 488,03, renter 8,32, restgjeld neddiskontert til nåverdi kr 2 330, inkassosalær kr 1 068,75, renter av forfalt restgjeld kr 39,72 til sammen kr 3 934,82. I betalingsoppfordringen het det blant annet: "Ovennevnte kontrakt er oppsagt og sendt oss for innfordring.....".

Klager fremmet skriftlig klage til Inkassoklagenemnda 31.05.08. Klager mente det må stride mot inkassoloven å kreve kr 1 068,75 i salær for en forfalt termin på kr 488,03. Klager skal ha fremmet innsigelse mot salærkravet, mens innklagede skal ha opprettholdt kravet. Klagen ble oversendt innklagede i brev av 04.06.09.

I innklagedes tilsvarende 09.06.08 ble kravet på inkassosalær opprettholdt. Det ble vist til at fordringshaver på bakgrunn av misligholdet hadde brakt hele sitt utestående til forfall. Fordringshaver har valgt å si opp lånet. Det er således feil at bare deler av kravet var forfalt til betaling.

I en e-post fra sekretariatet for Inkassoklagenemnda ble innklagede anmodet om å dokumentere at hele kravet var brakt til forfall før inkasso. Denne anmodningen ble gjentatt i e-post av 27.01.09 og 31.03.09.

Innklagede tok telefonisk kontakt og viste til at de også tidligere muntlig hadde redegjort for at hele kravet ble ansett å være forfalt før inkasso og at salær derfor var beregnet etter total saldo på kortet.

3. Partene anfører

Klager anfører at kredittgjelden etter avtale skulle nedbetales med minimum kr 300 pr mnd, avhengig av utestående saldo. Nå var det en termin stor kr 488,03 som var forfalt. Klager anfører at det må stride mot inkassoloven å beregne kr 1 068,75 i salær for et krav på kr 488,03.

Innklagede avviser at de har handlet i strid med inkassolovens regler. Det anføres at omkostningene er rettmessige da hele kravet var brakt til forfall. Det anføres at det følger av teksten i inkassovarslet at hele kravet var brakt til forfall. Det anføres videre at Justisdepartementet i rundskriv G-106/89 gir anvisning på at når fordringshaver velger "...å si opp lånet, kan den høyere sats som derved kommer til anvendelse, fortsatt påberopes selv om fordringshaveren og skyldneren senere blir enige om at lånet likevel skal fortsette å løpe, f.eks. i forbindelse med at skyldneren klarer å oppfylle de ordinært forfalte avdrag."

4. Inkassoklagenemndas syn på saken

Inkassoklagenemnda tar utgangspunkt i inkassoloven § 17 første ledd som bestemmer at skyldneren plikter å erstatte fordringshaverens nødvendige kostnader ved utenrettslig inndrivning. Det er en forutsetning at kravet er brakt til forfall. Det skal som hovedregel også være sendt inkassovarsel som omfatter hele det kravet som sendes til inkasso. Etter inkassoloven § 17 fjerde ledd in fine kan kostnadene ikke kreves erstattet dersom reglene i § 9, som er den aktuelle bestemmelse her, er overtrådt.

Inkassoloven § 9 første ledd lyder slik:

Før en inkassator kan sette i verk inkassotiltak, skal fordringshaveren eller inkassatoren

- a) etter kravets forfall ha sendt skyldneren skriftlig varsel på papir om at inkasso vil bli satt i verk, og
- b) i varslet ha gitt skyldneren en betalingsfrist som må ha løpt ut uten at beløpet er betalt.

Det fremgår av annet ledd at fristen i inkassovarslet skal være minst 14 dager fra avsendelsen.

Det fremgår av § 9 at inkassovarsel først kan sendes etter kravets forfall. Det er da, slik nemnda forstår denne lovbestemmelsen, ikke adgang til å si opp en avtale med øyeblikkelig virkning og samtidig sende inkassovarsel.

På tidspunktet for utsendelsen av inkassovarslet 13.13.08 var en termin forfalt. I tillegg ble det varslet at hele kontoen, inkludert eventuelle transaksjoner som mottas på et senere tidspunkt, var å anse som oppsagt og forfalt til betaling i sin helhet. Det het videre "Du får likevel en siste sjanse til å gjøre opp for deg før saken går videre til inkasso." På den medfølgende giroen utgjorde kravet kr 605,05 (hovedkrav 488,03, to ganger purregebyr og renter). For den forfalte terminen tilfredsstiller inkassovarslet kravet om å sende varsel etter at gjelden er forfalt.

Inkassoklagenemnda finner det imidlertid ikke sannsynliggjort at hele gjelden var brakt til forfall før inkassovarslet ble sendt. Innklagede er oppfordret til å fremlegge dokumentasjon som viser at hele kravet ble brakt til forfall før inkassovarslet ble sendt. Innklagede har da vist til inkassovarslet der det fremgår at hele gjelden er brakt til forfall. Nemnda mener det må være uten betydning at fordringshaver hadde anledning til å si opp avtalen og bringe kravet til forfall før inkassovarsel ble sendt, når dette faktisk ikke er gjort. Vilkårene i § 9 for å sende inkassovarsel er etter dette ikke oppfylt for den øvrige del av gjelden.

Innklagede har ved å kombinere et lovlig inkassovarsel for den forfalte terminen med et ulovlig varsel etter inkassoloven § 9 for den totale kortgjelden både overtrådt den nevnte bestemmelse og utsatt klageren for et urimelig påtrykk etter inkassoloven § 8. Klageren plikter da ikke å erstatte fordringshaverens inkassokostnader, jf. inkassoloven § 17 fjerde ledd.

Klagen har etter dette ført frem og klageren plikter ikke å betale noen del av inkassoomkostningene.

Vedtaket er enstemmig.

5. Vedtak.

Klager gis medhold og plikter ikke å erstatte noen del av inkassoomkostningene.

Rune Jensen

Leder Inkassoklagenemnda.